

de priemen voor het
De voor leent
donderdag B

DE RAADSHEER

DECEMBER

1986

vereniging raadsherenbuurt

REDAKTIE RAADSHEER

Sjet Daverveldt
Fagelstraat 19 - tel.173862
Mette Grootenhuis
Fagelstraat 14 - tel.154769
Helma van den Ingh
J. de Wittstraat 46 - tel.170230
Rita Liang
Fagelstraat 39 - tel.155886
Judith Tasseron
J. de Wittstraat 22-tel.153947
Ineke Velthuijzen
Fagelstraat 22a - tel.177506
Mieke Warnink
Hogerbeetsstraat 3 - tel.170492
Gerard Schelvis
Fagelstraat 3 - tel.174439

ILLUSTRATIES

Truus Serdijn

TECHNISCHE UITVOERING

Marlon Hodes
Oswalda Hendriksen
Cecile Kneplé
Carol van Leeuwen
Aad van der Sman
Liesbeth Kruythoff

redaktie-adres: Fagelstraat 39

copyright : aan de redaktie

postgiro : Vereniging Raads-
herenbuurt,
4193645 te Leiden

BESTUUR

Wim Brugman
Van Beuningenlaan 16-tel.171788
Jaap Grobbe (penningmeester)
J.de Wittstraat 2 - tel.173816
Rob Mante (voorzitter)
J.de Wittstraat 3 - tel.154770
Ellen Meutstege
Fagelstraat 9 - tel. 170170
Susan Nijdam
Van Oldenbarneveltstr.46-tel.171187
Ton Staphorst (secretaris)
J.de Wittstraat 52 - tel.170264
Judith Tasseron
J.de Wittstraat 22 - tel.153947

Verantwoordelijkheid:

De redaktie is voor haar beleid
achteraf verantwoording schuldig
aan het bestuur van de vereni-
ging.
Gesigndeerde artikelen komen voor
rekening van de auteur. Ingezonden
stukken worden door de re-
daktie beoordeeld. Te lange stuk-
ken worden ingekort.

Redactioneel

Het jaar is omgevlogen: voor u ligt alweer het kerstnummer van uw liefblad. Voor het derde achtereenvolgende jaar met een authentiek Raadsheeren kerstverhaal van Gera Jansma. De schitterende illustraties bij dit verhaal zijn van Truus Serdijn.

Daarnaast brengen wij weer een nieuwe aflevering in de "continuing story of the minicontainers". De afloop zullen we u vast verklappen: hoewel het er aanvankelijk nier naar uitzag wordt het toch nog een happy end. Tot zover de inhoud van dit stemmige kerstnummer.

Rest ons nog u enkele zaken mede te delen. Terwijl wij in het vorige nummer nog opgewekt aankondigden dat wij het tijdperk van de tekstverwerker waren ingetreden, zoeken wij nu alweer naar mensen die, desnoods op de rammelende remington, het krantje voortaan willen uittikken. Over een vergoeding valt te praten. Welk individu, duo of trio - met of zonder eigen schrijfmachine - meldt zich aan? Voorlopig blijven we nog wel even bezig met het sleutelen aan inhoud en vorm van dit krantje.

De Raadsheer wordt steeds beter gelezen, zo hebben wij gemerkt. Dus ook voor commerciële adverteerders is het aantrekkelijk om in ons blad te adverteren. De tarieven zijn laag: f 50,- voor een hele badzij, f 25,- voor een halve bladzij. De niet commerciële advertenties van buurtgenoten zijn natuurlijk gratis. Originele trapleuning gevraagd, of een paar witte noren maat 46 aangeboden: wij accepteren alles.

Op 1 januari hopen wij u allen te zien op de gebruikelijke nieuwjaarsborrel van de buurtvereniging (tussen 4 en 6 uur op Johan de Wittstraat 3). Ondertussen wensen wij u een vrolijk Kerstfeest.

Bestuursmededeling

DE TENTOONSTELLING

We hopen dat U zult denken: alweer iets over die tentoonstelling maar wanneer wordt hij nu echt gehouden? Dit zou betekenen dat U regelmatig de Raadsheer leest! Denkt U dit niet dan is het toch maar goed dat het er weer instaat.

De toestand is als volgt: In overleg met de heer van Daalen is in verband met drukke weken voor de verkoopafdeling van de LAG garage en ook wel drukke werkzaamheden onzerzijds besloten de datum te verschuiven naar een rustiger tijdstip, te weten zaterdag 24 januari. De bedoeling is dat U dan 's middags met een kop thee in de hand, babbelend met buurtgenoten, allerlei kunstzinnige uitingen van medebuurtbewoners kunt bewonderen in de showroom van de LAG garage.

We hebben al een aardig aantal teozeggingen van mensen uit onze buurt om hun kunstproducten te laten zien. Maar nieuwe mensen die mee willen doen kunnen zich nog steeds opgeven bij Susan Nijdam, van Oldenbarneveltstraat 46, 154877.

KINDERHOEK

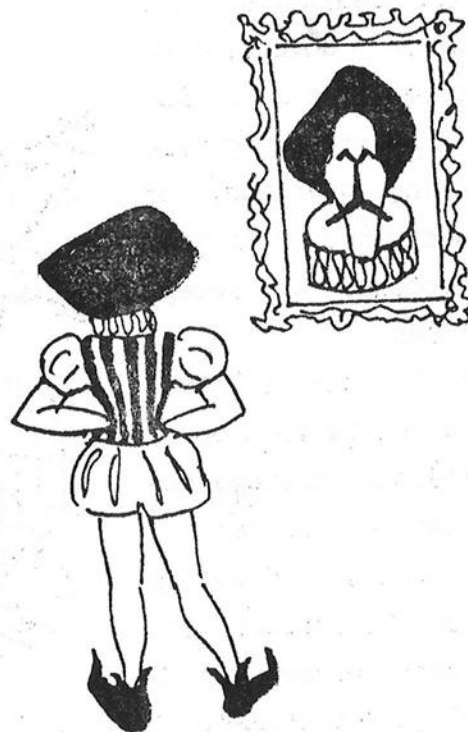
Naast werk van de volwassen buurtgenoten lijkt het ons erg leuk ook een hoek te reserveren voor mooie tekeningen of boetseer en knutsel produkten van onze kleine buurtgenoten.

Graag inleveren met naam en leeftijd bij Susan Nijdam.

Een deskundige jury zal hieruit een keuze maken voor een eerste, tweede en derde prijs. Deze zullen aan het eind van de middag uitgereikt worden.

BESTUURSWISSELING

In februari 1987 zal op de algemene ledenvergadering een groot deel van het

huidige bestuur aftreden. Een prachtige kans om Uw ideeën over het reilen en zeilen in de buurt eens in de praktijk uit te werken! Belangstellenden voor een functie in het bestuur kunnen zich opgeven bij Ton Staphorst, Johan de Wittstraat 52, 170264.

ASFALTERING RIJNSBURGERWEG

In vergadering nr 50 van de grote verkeersclub op 21 oktober 1986 is besloten dat de Rijnsburgerweg tussen de Wassenaarseweg en de Warmonderweg in zijn geheel wordt aangepast en van asfalt verharding voorzien.

Er zal een inspraakprocedure gestart worden. Het bestuur zal hierover inlichtingen vragen. Suggesties over wat de aanpassingen zouden moeten inhouden zijn van harte welkom en zullen doorgegeven worden. Graag inleveren bij Rob Mante, Johan de Wittstraat 3, 154770.

NIEUWJAARSBORREL

Op de eerste dag van het nieuwe jaar is er weer een nieuwjaarsborrel voor de hele buurt. Deze keer bij de familie Mante, Johan de Wittstraat 3, van 4 tot 6 uur.

Karin

Van het trottoir

Toen ik een jaar of achttien was, wilde ik groots en meeslepend leven. Maar omdat je volgens mijn ouders daar minstens middelbare school voor moest hebben, besloot ik te wachten tot na mijn eindexamen. Ik slaagde met een lijst vol zessen, hetgeen voor nogal wat critici aanleiding was om het vermoeden uit te spreken, dat het met dat grootse wel mee zou vallen.

Zij hebben gelijk gekregen. Om mijn gezicht te redden heb ik me op het meeslepend leven toegelegd. Zo is tijdens al de elf verhuizingen in mijn studententijd alles meegegaan. Overtollig of niet, afgetrapt of afgeragd, ik heb alles meegesleept. Mijn laatste verhuizingen werden door tientallen toeschouwers bijgewoond, zulke spektakels waren het. Ik durf thans zelfs te beweren, dat ik in ieder geval mijn meeslepen groots wist op te zetten. In sommige academische kringen en kroegen had ik er zelfs een bijnaam aan te danken. Een of andere Latijnse term die "ik heb veel meegesleept" betekende, "multatuli" of zoiets.

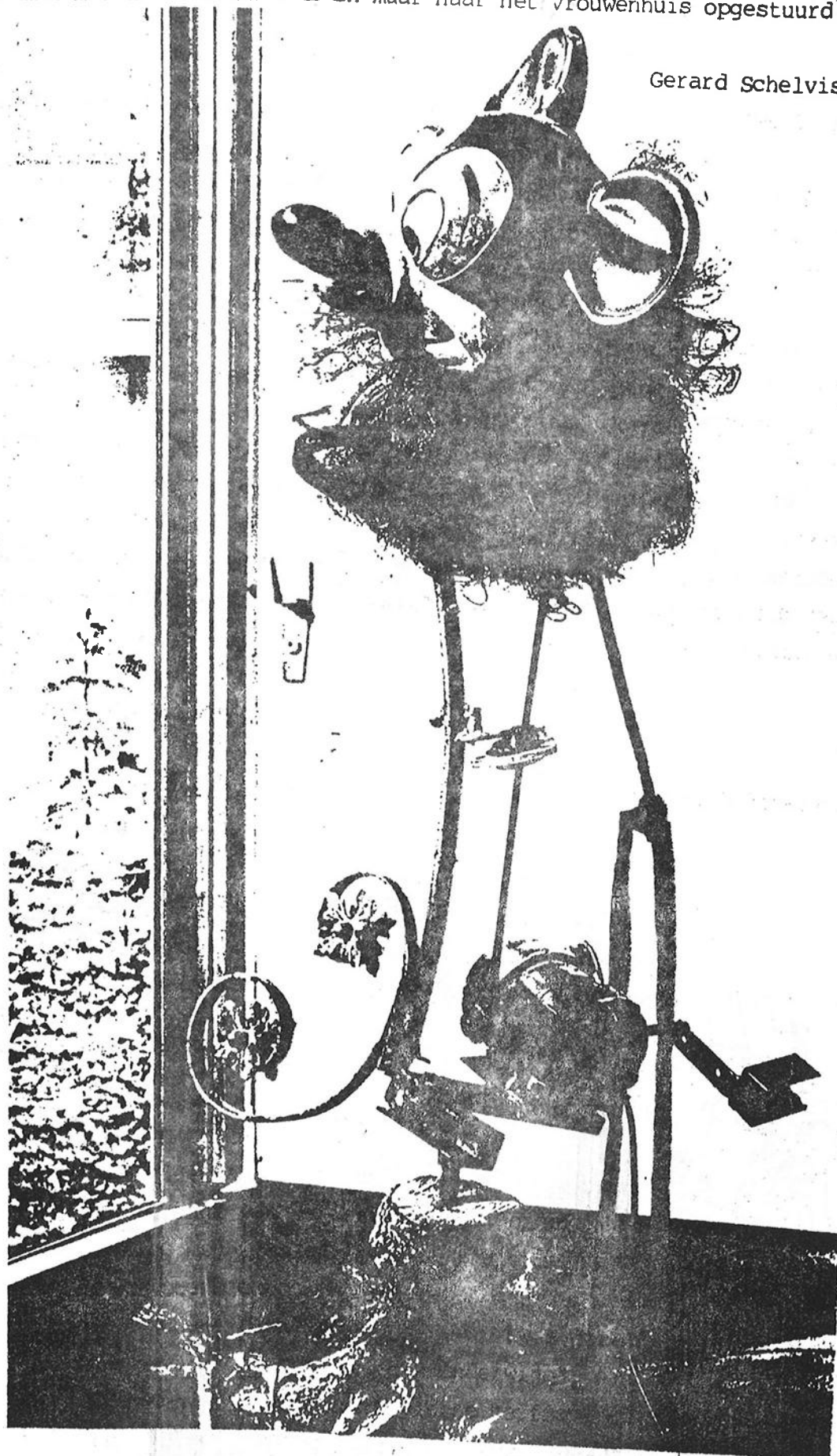
Aangeland op mijn huidige adres aan de Fagelstraat moest ik constateren, dat de zolder eigenlijk te klein was voor de prive vlooiemarkt. Ondanks dreigementen van mijn vrouw (afwisselend inhoudende: stakingen, brandstichting op zolder, interventies van schoonfamilie en vlucht naar vrouwenhuis) heb ik drie jaar van mijn collectie herinneringen kunnen genieten. Maar onlangs moest ik er aan geloven. De zolder was echt vol en uitbreidingen naar de eerste verdieping hadden een normaal gebruik van de badkamer onmogelijk gemaakt. Met bloedend hart besloot ik twee Cinzano asbakken naar de kraakwagenbeurs te brengen.

Het was mijn eerste bezoek aan die beurs. Ik durfde nooit zo goed. Overal waar gegraaid, gegrabbeld, gegraven en gegrepen wordt, voel ik me uitermate ongehaaglijk. Daarom mijdt ik altoos uitverkopen, sexclubs en de speelgoedbeurs. Mij te bedreigend. Ik hou alleen van dringend gewenste intimiteiten.

Maar het viel allemaal best mee. Mijn asbakken raakte ik kwijt aan een buurtbewoner die onlangs van een gevaarlijke longziekte was genezen en van de dokter weer alles mocht. Zelf kwam ik thuis met een collectie kinderkleertjes om mijn koters extra in te bakeren deze winter, enkele nuttige onderdelen van een gehaktmolen, vijf zwarte en twee witte damschijsen, twee complete jaargangen van "Ons Christelijke Onderwijs", een 45-toeren plaatje met Rob de Nijs, een bijzonder nostalgische koffiepercolator, een prentbriefkaart van het Academisch Ziekenhuis, een stapeltje achterhaalde bijdragen aan een buurtkrant, maar liefst vier ballpoints (navulbaar), twee

redelijke keukenstoel en een fraai rubber eendje voor in bad. Dat laatste heb ik samen met de kinderkleren maar naar het vrouwenhuis opgestuurd.

Gerard Schelvis

Kerstverhaal

Het verhaal OPA BEWAKER verscheen in 1965 in de kerstbundel van uitgeverij Ploegsma: Het Licht schijnt overal.

In die tijd werd in deze buurt begonnen met vernieuwing van de riolering en een geheel nieuwe bestrating. Als eerste werd de van Oldenbarneveltstraat opgebroken. Aan het eind van de straat kwam je op de heg van de "kwekerij Ballego".

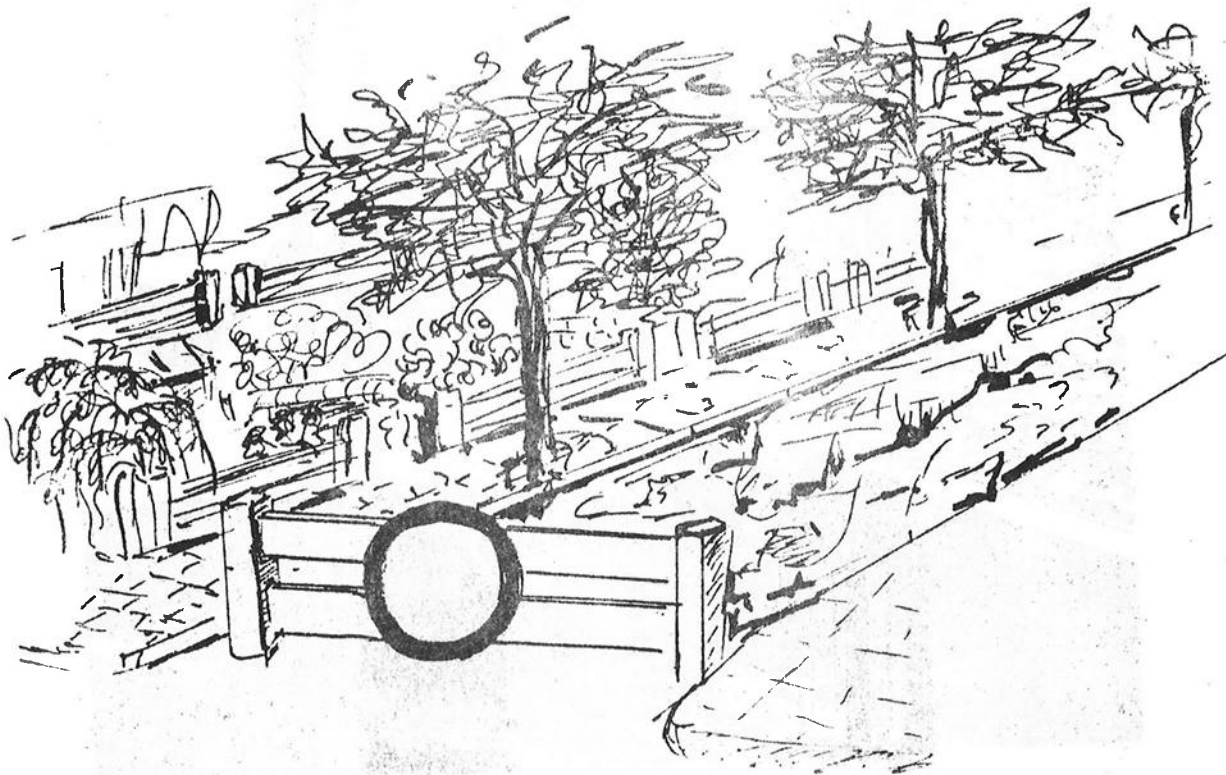
Er was nog lang geen sprake van een buurtvereniging. Weinig kon ik toen vermoeden dat, wat in het verhaal plaatsvond in mijn fantasie, nu best echt zo zou kunnen gebeuren.

Overigens is de vertelling in een nieuw jasje gestoken voor de Raadsheer. Opa Bewaker was een binnenstad-figuur, die inderdaad opgebroken straten "bewaakte".

De kinderen van toen - de gebruikte namen zijn echt - zijn nu allemaal volwassen geworden en weggetrokken. Sommige ouders wonen nog steeds in onze Raadsherenbuurt!

G.J. Jansma-van Schouwenburg

Geïllustreerd door Truus Serdijn.

De straat is opgebroken. Vooraan zijn dwars over de weg hekken neergezet. Op een bord staat: AFGESLOTEN VOOR ALLE VERKEER. Gelukkig zijn de stoepen vrij gebleven. Daar is het nu vaak dringen, want iedereen moet er over: kinderen, die naar school gaan; mensen op weg naar hun werk; moeders met kinderkarrens; de melkboer en de postbode.

De ouderen klagen over de jongens, die met hun fiets het trottoir onveilig maken. Maar dáár is wat aan gedaan.

Jaap en Bert weten er van. Toen ze op een middag zich luide bellend op hun fiets tussen de voetgangers door manoeuvreerden, stapte er plotseling een agent op hen af. Het gebel kwam tot een abrupt einde. De jongens sprongen van hun rijwiel. Ze probeerden alle mogelijke smoesjes, maar de politiemans was niet te vermurwen. Tenslotte kwamen ze er nog genadig af: samen één bon. En aangezien zo vlak na sinterklaas ze nou niet bepaald goed bij kas zaten, namen ze de les ter harte.

De bewoners van de straat moesten grinniken, toen ze vier keer per dag Bert en Jaap netjes naast hun fiets langs zagen komen. Tot ze de hoek om waren...

Aan het eind van de straat, waar de kwekerij begint, is een groen veldje op wielen neergezet. Binnen is een tafel met een houten bank, zodat de stratenmakers daar hun brood kunnen opeten, of schuilen als er een stortbui komt. Verder worden er gereedschappen in bewaard, en ook twee lantarens, die 's avonds aan het hek worden gehangen. Dan hoeft niemand per ongeluk de straat in te rijden en in een hoop zand terecht te komen.

De kinderen uit de buurt - en dat is een heel stel - vinden het geweldig, die opbrekerij. Ze sjouwen met stenen en zand. Er worden kastelen gebouwd en weer afgebroken. Ze maken daverende ruzies en worden weer vrienden.

De moeders hebben er geen omkijken naar. Maar tegen etenstijd hoor je van alle kanten roepen: "schoenen op de mat!" "Laarzen buiten uittrekken!" Want o dat zand...

Aan het eind van de middag, als de stratenmakers naar huis gaan, komt de oppasser. Hij moet zorgen, dat er niks gebeurt, als er geen toezicht is.

Nu het zo vroeg donker wordt maakt hij eerst de lantarens in orde. Hij is klein en mager, de oppasser. Maar hij doet 't baantje, omdat hij niet de hele dag thuis wil zitten, nou hij met pensioen is. En het is natuurlijk best fijn om wat bij te verdienen bij z'n A.O.W. Hij draagt een stalen bril, waar hij een beetje scheel doorheen kijkt. Zomer en winter draagt hij een ouwe pet met een grote klep. En verder heeft hij een enorme snor, die hem een heel indrukwekkend aanzien geeft. Tenminste, dat schijnt hij zelf zo te denken.

Al gauw noemen de kinderen uit de straat hem "Opa Bewaker". En de moeders, die voor een kopje thee of een bakje koffie zorgen zeggen dat ook al gauw. Zolang de straat opgebroken is hoort Opa Bewaker er bij. Hij maakt graag een praatje met de mensen uit de buurt. En dan vertelt hij over zijn belevenissen. Want het is niet overal even best! "D'r zijn straten, waar d'r gewoon niemand naar je omkijkt." Dan duren de uren lang, vooral op zaterdag en zondag, als hij hele dagen dienst heeft.

"Ja," zucht Opa Bewaker aan het eind van ieder gesprek, "je heb goeie poste en je heb kwaaije poste..."

Nou, een kwaaije post is het hier in de straat niet. Het kan gebeuren, dat de moeder van Bert en Jaap roept voor een kop koffie, terwijl hij net van de moeder van Wilma en Inge een bakkie heeft gehad. Hij veegt nog met de mouw van zijn jas langs z'n mond voor hij binnenkomt in het halletje.

En ja, zo nu en dan verdwijnt hij ook even achter het groene huisje,

bij de heg van de kwekerij. Dat krijg je van zo veel drinken!

Het is erg zacht voor de tijd van het jaar. Je kan nog best buiten spelen. Vooral op zaterdag maken de kinderen dolle pret. Opa Bewaker knijpt een oogje dicht, zolang het niet al te dol wordt. Het meest kun je hem bij de kleintjes zien, die met ernstige snoetjes in het zand zitten te scheppen. Hij heeft plezier in het grut en let een beetje op ze. De moeders zorgen dan weer voor hem. Ieder op zijn beurt! Maar opruimen moeten de kinderen zelf. Daar staat Opa Bewaker op. Het is een gezellig gedoe, zo met z'n allen.

Alleen op zondag is het stil.

De bewaker loopt nu en dan de straat maar eens door. Hier gaat een familie in joggingpakken er op uit, daar krijgen ze bezoek. "Zeker eentje jarig," denkt Opa Bewaker als hij slingers ziet hangen. Hij tikt aan zijn pet, als er bewoners langs gaan. Naar de kinderen steekt hij zijn hand op.

"Dat wordt wat, straks met de kerstdagen. Ik zie er nou al tegenop," zegt hij tegen de vader van Dorientje, van nummer 20. "Nee, dank u meneer, ik rook niet meer," als hem een sigaartje wordt aangeboden.

"Man, je hoeft toch zeker niet met kerstmis hier langs de straat te lopen? De mensen uit de buurt kunnen toch wel een oogje in 't zeil houden?" zegt Doriens vader geschrokken.

"Gaat niet, meneer. D'r moet gewaakt worden, voorschrift, ziet u. En als ik 't niet doe, nemen ze mooi een ander. Nouja, op de feestdagen wordt wel dubbel uitbetaald. Ach, ik heb me gezondheid. Maar voor de vrouw is 't ongezellig."

De straat leeft mee. De kinderen steken hun koppen bij elkaar. Jaap, Bert, Wilma, Inge en Dorien lijken wel een stel samenzweerders. Ze verzinnen een plan. Hoe meer ze er over denken en praten, des te mooier wordt het. Ze gaan overleggen met Dorientjes vader. En die praat met andere vaders en moeders.

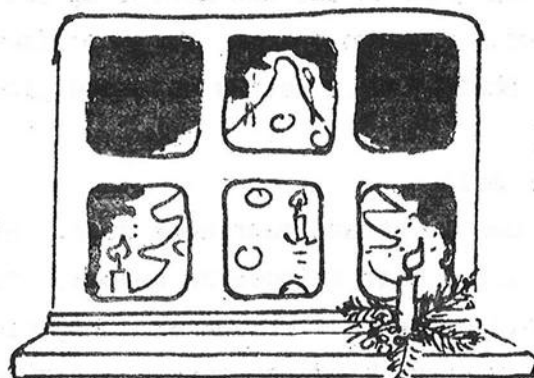
Sjonge, wat krijgen ze het druk allemaal, die laatste dagen voor kerst. Inge en Dorien gaan met een lijst langs de deuren. "Voor het kerstfeest van Opa Bewaker" staat er boven, er is een briefje bij. Haast alle bewoners tekenen in voor een klein bedrag.

Jaap en Bert halen een kanjer van een kerstboom op de kerstbomenmarkt. Met wel zes jongens slepen ze hem achterom hun tuin in, zodat Opa Bewaker het niet ziet.

Kees oefent op z'n kamertje op zijn accordeon. Hij heeft een boek met kerstliedjes van zijn muzikleraar geleend.

Verder worden er kerststerren geknipt. Op heel wat kinderkamers zijn ze aan het werk. Zilveren en gouden verpakkingen van thee en koffie worden omgetoverd in alle maten sterren, tientallen. De hele boom moet er mee vol gehangen worden. Een paar grotere jongens maken lange snoeren met lampen in orde.

Het gaat een prachtig feest worden!

In de kerstnacht heeft het ruig gevroren. De bomen zijn wit en ook het zand in de straat ziet wit. In de huizen branden al vroeg de lichtjes van de kerstbomen. Bij Inge staat er een voor het raam. De boom van Bert en Jaap pronkt in de erker. Bij Dorien hangt een verlichte ster tegen het raam. Het is net of de kinderen dit jaar niet zoveel aandacht hebben voor hun boom en de lichtjes thuis. Ze staan uit te kijken naar Opa Bewaker. Vanmiddag, om een uur of vier gaan ze hem verrassen. Ze kijken nog eens na of nu alles goed geregeld is. De taken hebben ze verdeeld.

Maar Opa Bewaker is in geen velden of wegen te bekennen.

Er loopt een vreemde man bij het groene huisje. Hij is veel jonger. Inge en Dorien hebben het 't eerst gezien. Ze hollen naar de overkant. Jaap en Bert komen erbij: "misschien is ie wel ziek!" "Joh, die komt straks wel, hij heeft toch niks gezegd?"

Ze gaan naar de vreemde bewaker om te vragen.

"Opa Bewaker?" zegt de man. "Die komt vandaag niet. Vanmorgen doe ik dienst en vanmiddag komt m'n broer."

De kinderen schrikken vreselijk. Wat nou?

Doriens vader komt eraan. Hij informeert ook eens even. Het blijkt, dat de nieuwe oppasser een zoon is van Opa Bewaker. "Ja ziet u, we wilden hem eens verrassen, m'n broer en ik, en daarom doen wij dienst voor hem. Dan kan hij vandaag gezellig bij moeder blijven."

"Maar wij zouden hem ook verrassen," zegt Bert. "Dat is nou ook wat." Ze vertellen van hun plan.

Nadat hij eens even nagedacht heeft, komt de zoon met een idee op de

proppen. "Jullie maken alles hier klaar. M'n broer komt vanmiddag, en ik zal zorgen dat Pa hier naar toe komt. Hij gaat toch wel een wandelingetje maken. Wie weet wil mijn moeder ook wel mee, nou?"

De kinderen zijn enthousiast. De meisjes staan te springen van plezier, de jongens stompen elkaar.

Het kan nu nog veel mooier worden!

Het is een drukte van belang in de straat. Een beetje eigenaardig, als je bedenkt dat het kerstmis is. Voorbijgangers blijven verbaasd staan kijken naar al die bezige jongens en meisjes. Onder leiding van een paar vaders helpen alle kinderen uit de buurt mee.

Tegen vier uur is het klaar. Midden in het zand, aan het eind van de straat, staat de kerstboom. Het is een prachtig gezicht, die groene boom met licht en al die sterren. Ze glinsteren en flonkeren in het schijnsel.

In een halve kring er omheen zijn stoelen neer gezet. Er is geen keukenstoel of kruk meer te vinden in de huizen! Onderaan de kerstboom staat een lange tafel. Die hebben de moeders klaargemaakt. Op de papieren kerstloper staan schalen met koekkransjes en hele regimenten koppen en glazen. In verschillende keukens staat de chocomel warm op 't fornuis.

Precies om vier uur gaan Jaap en Wilma met een grote bel langs de huizen, elk aan een kant van de straat. Kees stelt zich op met zijn accordeon.

En daar komen ze. De deuren gaan open: vaders, moeders, kinderen, opa's, oma's, zelfs hier en daar een hond of poes, allemaal komen ze naar de kerstboom. De kleintjes gaan vooraan op de grond zitten, de ouderen zoeken een stoel en daarachter gaan alle anderen een plekje zoeken. Iedereen is warm ingepakt en de stemming is opperbest.

Zó vindt Opa Bewaker 'zijn' straat.

Hij heeft genoten, die morgen: eerste kerstdag thuis bij moeder de vrouw! Maar als 's middags zijn zoon voorstelt een eindje om te lopen, voelt hij daar meteen voor. "Laten we even gaan kijken bij het werk," stelt hij voor. Hij is tenslotte verantwoordelijk.

Even over vieren komen ze bij de straat. De tweede zoon heeft op de uitkijk gestaan en geeft een seintje. Het wordt stil bij de kerstboom, héél stil. Zelfs de kleine kinderen houden hun mond.

Niets vermoedend loopt Opa Bewaker met vrouw en zonen de straat in. Na een paar meter blijft hij staan. Wat is dat? Al die mensen en al dat licht?

Inge en Dorien lopen naar hem toe. "Kom maar mee Opa, we gaan kerstfeest vieren."

Verbouwereerd gaat hij mee en even later, zitten hij en zijn vrouw vooraan

bij de boom, op de twee beste stoelen.

Kees trekt zijn accordeon open, plotseling klinkt een bekende melodie. Eerst wat aarzelend, maar dan uit volle borst zingen ze allemaal mee: "Stille nacht, heilige nacht..."

Doriens vader staat op. "Opa Bewaker," zegt hij, "en Oma Bewaker" - iedereen begint te lachen - "dit kerstfeest is speciaal bedoeld voor U. De kinderen hebben het bedacht. Ze vonden het zo naar, dat U vandaag moest wacht lopen. Maar eigenlijk is het een kerstfeest geworden voor de hele straat. Wat fijn, dat U gekomen bent, anders was deze verrassing niet doorgegaan."

Met z'n allen zingen ze. En ze drinken chocola. De meisjes lopen af en aan met kannen en bladen. Er komen steeds meer mensen bij. De kring wordt dikker en dikker. Iedereen is welkom.

Na een uurtje is het feest afgelopen. Tot besluit zingen alle kinderen samen bij de accordeon van Kees. Opa Bewaker heeft tranen in zijn ogen. Stevig houdt hij de hand van zijn vrouw vast.

"Kerstfeest in de straat, in mijn straat," denkt hij. "Ja, je heb kwaaië poste, èn je heb goeie poste..."

Enquete Minicontainers

Kort nadat U het enquête-formulier van de buurtvereniging kreeg, ontving U ook nog van de gemeente een vragenlijst. Waarschijnlijk vond U die wel zo gemakkelijk want er waren maar 9 vragen te beantwoorden. Bovendien hoefde je alleen wanneer je tegen de minicontainer bent iets op te schrijven.

Op 5 november kon de uitslag dan ook al in het Leidsche Dagblad worden vermeld:

- 55 % van de formulieren was terugontvangen
- 85 % van de reacties is positief
- in de begroting voor 1987 is een uitbreiding van de proef opgenomen

Graag hadden we U iets verteld over de antwoorden die de gemeente kreeg op de vragen, of er tegenwoordig minder vuil op straat achterblijft dan vroeger, of men tevreden is over de nieuwe manier van ophalen van grofvuil, en of men vindt dat het gebruik van de minicontainer handiger is dan het tweekeer per week ophalen van de plastic huisvuilzakken, maar we zullen nog even op die uitslag moeten wachten.

(De gemeente-enquête is uitgezet in het gehele gebied waar de minicontainer nu op proef in gebruik is genomen, de antwoorden behoeven dus niet van gelding te zijn voor onze eigen buurt, vooral ook omdat er hier geen flats zijn, wij de kraakruilbeurs kennen, OPA- en groene gemeente-papiercontainer.)

Hoe denkt onze buurt er over volgens onze enquête?

Onze buurt-enquête kreeg, bekeken naar het totaal aantal uitgezette formulieren (iedere voordeur kreeg een formulier), een bruto respons van eveneens 55 %. Houden we er rekening mee dat een universitair instituut geen formulier zal terugzenden, dat we evenmin van een school een reactie behoeven te verwachten, noch van kantoren of leegstaande woningen, dan ligt de respons boven de 60 %. (Dit wordt in het algemeen beoordeeld als een hoge respons voor dit soort enquêtes.)

Wat we hierna gaan vertellen wordt dus ontleend aan de mening van ongeveer 2/3 deel van alle buurtbewoners.

Omdat er steeds op vrijwel alle vragen is geantwoord, er dus zelden een antwoord ontbreekt, zal men wanneer men de percentages bij elkaar optelt op 100 % uitkomen.

Wat vindt de Raadsherenbuurt van de nieuwe containers?

Heel tevreden is	22,4 %
tevreden is	45,5 %
neutraal is	19,4 %
ontevreden is	6,7 %
zeer ontevreden is	6,0 %

of: van de buurtbewoners die hebben geantwoord is dus 67,9 % tevreden, 12,7 % ontevreden en de overige 19,4 % staat er neutraal tegenover.

Als voordelen noemt men:

- honden en katten kunnen er niet meer aankomen
- je kunt nu je piepschuim en puin goed kwijt
- je kunt meer troep kwijt dan in de zakken
- de zakken gingen nogal eens stuk

Als problemen noemt men:

- het is nu niet meer mogelijk om vrijdags aan de gemeente-advertentie te ontlene wanneer onze buurt aan de kraakruilbeurs en OPA toe is. (Het streven van de buurtvereniging is, OPA en kraakruilbeurs steeds te doen plaatsvinden op de eerste woensdag/donderdag van de maand. Hiervan wordt slechts afgeweken wanneer die dagen een bijzonder karakter hebben. Bovendien wordt er ter herinnering in het weekend vóór de kraakruilbeurs en OPA altijd een formuliertje bij U thuisbezorgd)
- als ze in de zon staan stinken ze erbarmelijk
- ze zijn een sta in de weg of ze nu in de tuin staan of in huis
- je kunt er niet onderin komen als je ze wilt schoonmaken of er iets uit moet halen
- als het ding buiten staat kan ik mijn huisvuil niet kwijt
- het is een vreselijk gezicht die bakken die de hele dag en soms nog langer op straat blijven staan; vroeger was de troep weg als de zakken waren opgehaald.
- het maakt veel lawaai als de containers 's avonds al worden buitengezet
- alles wat je naast de container zet wordt achtergelaten door de gemeentereiniging, zodat het bijvoorbeeld op de Rijsburgerweg in het weekend vaak een grote troep wordt wanneer de daar achtergelaten zakken door parkerende auto's worden kapotgereden
- een door velen genoemd probleem zijn de opstelplaatsen, vooral in beide delen van de Van Oldenbarneveldstraat. (Diverse keren wordt gevraagd om meer opstelplaatsen)
- de buurtgenoten zetten hun mini-container niet netjes neer, waardoor de stoep voor kinderwagens en invalidenwagens wordt afgesloten

Heeft men de kraakwagen de afgelopen maanden al gemist ?

nee: 50 %

ja: 50 %

De bewoners die de kraakwagen wel hebben gemist, hebben dit probleem aldus opgelost:

- belden de gemeentereiniging: 22 %
(die kwam direct bij 93 % van het totaal aantal bellers)
 - brachten het grofvuil naar een buurt waar de kraakwagen nog wel komt: 16 %
 - brachten het grofvuil ergens in een VLIKD-bak of in de container van het Pedagogisch instituut: 23,5%
 - zoeken nog naar oplossing want je belt de gemeente niet voor één rol tapijt, één bos takken of één oud fornuis: 38,5%
- Vrij veel mensen menen dat veel nog goede spullen die vroeger op kraakwagendag langs de stoep stonden nu in de container verloren raken. Zij betreuren dit heel nadrukkelijk. (Overigens: de kraakruilbeurs bestaat nog steeds!)

of: de helft van de buurt heeft de kraakwagen al gemist en ruim een derde deel van deze mensen zoekt nog naar een oplossing.

Gebruikt men nog steeds de plastic huisvuilzak in de container?

nee: 38%

ja: 62%

of: 62 % van de buurtgenoten gebruikt nog steeds de plastic huisvuilzak (om de container schoon te houden) en zal, zoals een aantal keren werd gezegd, zodra men na de proef van de gemeente ook voor het gebruik van de minicontainer moet gaan betalen, in feite op extra kosten worden gegaagd.

Wil men door een daarvoor geëigende firma de minicontainer laten reinigen?

nee: 75 %

ja: 25 %

Hoe staat men tegenover het gescheiden ophalen van glas en papier?

onbelangrijk: 3,7 %

wel belangrijk: 96,3 %

Maakt men gebruik van de OPA-container?

altijd: 60,4 % (van alle respondenten)

soms: 12,9 %

nooit: 26,7 %

Als excuus wordt voor het "nooit" aangevoerd:

OPA is voor mij te ver lopen: 31,4 %

OPA is maar eens in de maand: 62,8 %

ik heb er een ander goed doel voor: 6,8 %

Maakt men gebruik van de groene "gemeente container"?

(die dus niet van de gemeente is, de opbrengst gaat naar de pachter, de gemeente maakt slechts de afspraak waar de groene bak komt te staan)

(bijna) altijd: 5,9 %

soms: 7,4 %

nooit: 86,7 %

Als excuus voor het "(bijna) altijd" wordt aangevoerd:

-als je er wat in gooit dan heb je er minder last van als er kinderen op klauteren en er tegen gaan bonken

-ik heb niet genoeg ruimte in huis om kartonnen dozen een maand lang in huis te houden

-te ver weg om met een doos vol kranten naar OPA te gaan

-als OPA tweemaal zo vaak zou komen, dan liep ik niet halverwege de periode naar de groene bak

Wat doet men met oud ijzer, olie, batterijen e.d.?

naar speciale adressen brengen: 49 %

gewoon in de minicontainer gooien: 51 %

(met vaak het excuus, niet te weten waar je met de troep naar toe moet. Het zou interessant zijn te weten hoe deze percentages in de overige buurten zijn.)

of: men is in onze buurt redelijk milieubewust en werkt graag mee aan het scheiden van huisvuil, maar moet dan wel weten waar men er mee naar toe moet.

Er wordt nogal eens gevraagd, het papier tussendoor door de jeugd te laten ophalen, een papierschuur te bouwen, of om naast de

groene container een eigen OPA-container te plaatsen die dus ook altijd toegankelijk is, of om OPA eens per veertien dagen te plaatsen. (Dat zal de buurtvereniging echter tweemaal zoveel precario-rechten gaan kosten!)

Enkele keren kwamen we de suggestie tegen om, zoals dat bijvoorbeeld in het buitenland gebeurt, verschillend gekleurde buurtcontainers te plaatsen voor helder- respectievelijk gekleurd glas, voor papier, voor plastic, voor non-ferro metalen, resp. voor ijzer en blik. Deze containers die alle de zelfde maat maar een verschillende kleur hebben, worden tegen elkaar geplaatst en lijken niet te misstaan in een woonbuurt. (Maar of het nu zo leuk is om zo'n serie bakken voor je eigen voordeur te krijgen, daar praat men niet over!)

Welke betekenis heeft deze enquête?

- De respons was vrij hoog en alle door ons ontvangen formulieren kwamen voor verwerking in aanmerking. Ze lijken goed verspreid uit de buurt te komen. De resultaten zullen dus een getrouw beeld geven van hetgeen onze buurt vindt. Onzes inziens is het, voor wat de enquête betreft, duidelijk dat onze buurt bereid is mee te werken aan iets waar je je toch wel even voor moet zetten, namelijk het invullen van een echt niet korte vragenlijst. Voorts, dat men bereid is uitvoerig te antwoorden.
- Daarnaast (en daar ging het allemaal om) wil een groot deel van onze buurt de mini-container wel houden. Of men die mening blijft toegedaan wanneer er na de proefneming voor moet worden betaald, betwijfelen we: er worden hierover diverse uitspraken gedaan. (Een voorbeeld daarvan geeft Den Haag: na de komst van de minicontainer moet men daar tegenwoordig betalen voor het voorrijden van de kraakwagen. Er mag worden verondersteld, dat het in Leiden dezelfde kant zal uitgaan.)

Hadden we een prijs voor het mooiste antwoord in het vooruitzicht gesteld (wat zoudt U vinden van bijvoorbeeld een asbak in de vorm van een mini-container?) dan was deze vast en zeker gegaan na :

als je iets kwijt bent moet je nu de bak in!

of naar:

"als de gemeente ons containers wil laten gebruiken zal ze voor het schoonmaken ervan bij de opstelplaatsen hogedrukkraantjes moeten plaatsen: nu komt de troep bij het schoonspuiten van de bak in mijn eigen tuin c.q. voor mijn eigen voordeur terecht"

Tot slot:

- Wij danken allen die hebben meegedaan aan de enquête!
- De gemeente gaf reeds een eerste, zeer positieve reactie op deze enquête-uitslag. Zij deelde o.m. mede dat men zich niet moest generen om de kraakwagen voor slechts één groot voorwerp te laten voorrijden. (Men belle daartoe: 252091)

R. Mante.

Minicontainers

De MINI CONTAINER; JA of NEE ?

Dat is de vraag, waar het voornamelijk om draait en waarover het laatste woord nog niet is gesproken.

Omdat in de Raadsherenbuurt niet ieder op het Leidsch Dagblad geabonneerd schijnt te zijn allereerst een bericht in deze krant van woensdag 5 november. Onder de kop "Proef mini ontainers is geslaagd" lezen we "Een enquête onder betrokkenen van de proef met de minicontainers wijst uit dat nu 55% van de enquêteformulieren binnen is, 85% van de gebruikers positief is over het gebruik ervan. Dit zei een woordvoerder van de gemeentelijke reinigingsdienst gisteravond tijdens de commissievergadering groenvoorzieningen. In de begroting voor 1987 is een uitbreiding van de proef opgenomen."

In een daarop volgende reactie in dezelfde krant werd door mij gesteld:

1. De zogenaamde proef was op 5 november nog niet afgesloten.
2. Wanneer van de zijde der gemeentelijke reinigingsdienst enig resultaat openbaar wordt gemaakt, dient zulks uitvoerig te worden gespecificeerd, zoals het aantal uitgezette enquête - formulieren, het aantal dat werd terug ontvangen, enzovoorts.
3. Wanneer de proef werkelijk geslaagd zou zijn, dan is de laatste zin in het bericht hoogst merkwaardig. Daarin lezen we toch:

"In de begroting voor 1987 is een uitbreiding van de proef opgenomen".

Zoiets doet men toch niet wanneer e.e.a. reeds begin november 1986 geslaagd is.

Een goed voorbeeld is wel de enquête die begin mei 1986 in de Vogelbuurt werd gehouden en waarbij het standpunt t.o.v. de mini-container van alle bewoners werd ontvangen.

Deze uitslag was: Pertinent tegen	: 66 percent
Overwegend negatief	: 12 percent
Totaal tegen	: 78 percent
neutraal	: 13 percent
Overwegend positief	: 7 percent
Ik juich de proef toe	: 2 percent
Dus positief	: 9 percent

Deze gegevens werden destijds aan de directeur reinigingsdienst en het college van B. en W. schriftelijk meegedeeld. Toch wel iets anders dan een geslaagde proef met mini - containers.

De woorden over de geslaagde proef werden gesproken in de avondvergadering van de raadscommissie, waaronder de reinigingsdienst ressorteert, dato 4 november door de heer Jochimsen van deze dienst. Het hoofd van de directie reiniging, de heer Logtenberg, riep zijn medewerker niet tot de orde.

En nu nog wat :

In de aanbiedingsbrief door B. en W. van de gemeente-begroting 1967 lezen we over het komende jaar :

"Wij zullen in het komende begrotingsjaar met voorstellen komen over het al dan niet invoeren van mini - containers voor de stad. Indien tot invoering daarvan wordt overgegaan zal ook een andere bedrijfsvoering noodzakelijk worden en zal u een voorstel bereiken om bij woonconcentraties in flat-gebouwen meer wijkcontainers te plaatsen.

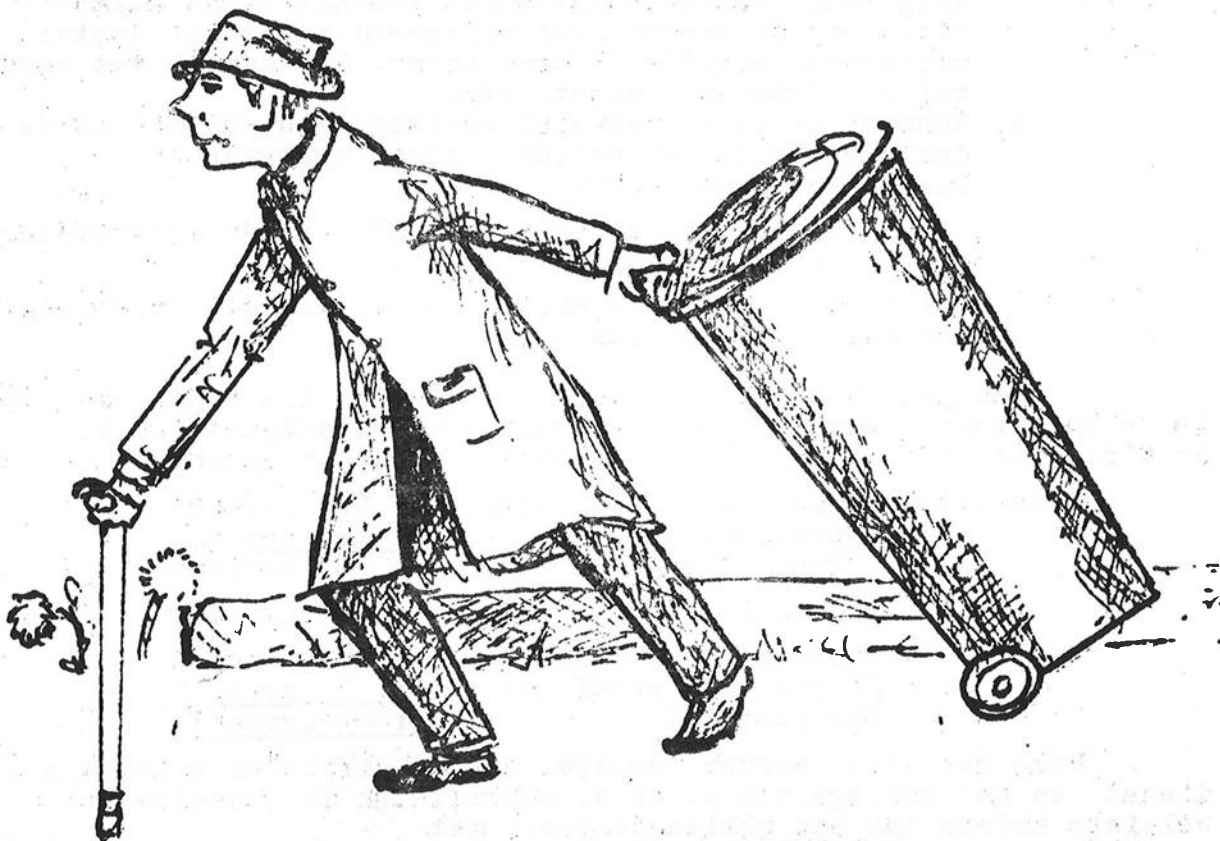
In dit kader zal tevens de invoering van oud papier- en glascontainers worden gezien. Aandachtspunten in dit kader zijn o.a. de relatie tussen het inzamelen d.m.v. mini - containers en het gescheiden ophalen van papier en glas, en de verhouding met het inzamelen van oud papier door verenigingen e.d. "

Er zal dus nog wel wat ernstig vervuild water door de Rijn en dus ook door onze stad stromen alvorens we tevreden zijn met de vorm van voorlichting over de proef.

Daar is werkelijk het laatste woord nog niet over gezegd.

18-11-86

N.A. van den Toorn
Fagelstraat 42

Speelgoedbeurs

Ook dit jaar is er weer een speelgoedbeurs gehouden. De inbreng van speelgoed was dit jaar beduidend minder, maar het enthousiasme waarmee de ouders binnen kwamen stormen maakte veel goed. Het overgrote deel van het aangeboden speelgoed kreeg een nieuwe eigenaar.

De omzet was iets minder dan vorige jaren: f 750,- bruto, netto omzet f 90,-.

Deze opbrengst van de speelgoedbeurs wordt geschonken aan het buurtcomite, dat het openluchttheater in het Leidse Hout exploiteert. Kortom, een heleboel mensen zijn door deze speelgoedactie geholpen, reden om er volgend jaar weer een te organiseren.

namens de speelgoedbeurscommissie,
Sjet Daverveldt

Gemengd nieuws

GEBOREN

Mira Sophie, dochter van
Lisette Scheffers en Ton Staphorst
28 november 1986
Johan de Wittstraat 52

WIST U DAT...

- Marianne Reinhoudt de gouden
stamper heeft gewonnen voor de
lekkerste hutspot?

- u van harte welkom bent op de
nieuwjaarsborrel op 1 januari van 4
tot 6 uur bij de familie Mante,
Johan de Wittstraat 3?

- de oud papier container in de
Johan de Wittstraat op de volgende
data in 1987 zal verschijnen:

7-8 januari
4-5 februari
4-5 maart
1-2 april
6-7 mei
3-4 juni
1-2 juli

- de huizen in onze buurt zó in
trek zijn dat je bijna geen
makelaar nodig hebt?

- Adam Posthuma en Nike Marinck
(allebei 3 jaar) een prijs gewonnen
hebben in de kleur- en plak-
wedstrijd van de Albert Heijn?

- de schommel in het Leidse Hout
vervangen is (omdat er een boom op
gevalen was)?

- de Fagelstraat gehuld is in het
donker (vanwege lantaren palen
uitgevallen)?

- er op zaterdag altijd een paar
minicontainers op straat zijn blij-
ven staan?

- de telefoon van de Grofvuildienst
vrijwel altijd bezet is?

GEZOCHT

MEDEWERKERS VOOR DE
WERELDWINKEL OEGSTGEEST

om op de markt te staan
of
om avonden te organiseren
of
om de kar te rijden
of
om aan de nieuwsbrief
te werken

1 x per 2 weken vergaderen wij

Bent u dit... EN Uof jÿ??

Wij hebben uw hulp dringend nodig
Bel 172188
of .. kom dinsdag op de markt bij
de WERELDWINKELKAR

WIST U DAT...

- er jaarlijks meer dan 5 miljoen kinderen sterven aan kinderziekten als mazelen, difterie, tetanus, kinkhoest, polio en tbc?
- er nog veel meer kinderen blijvend gehandicapt raken door deze ziekten?
- onze kinderen ingeënt worden tegen deze ziekten?
- hun kinderen ook ingeënt kunnen worden met Uw hulp?
- Unicef behalve wenskaarten, ook agenda's, kalenders, puzzels en spelletjes verkoopt?

UNICEF 40 JAAR

Dit najaar is de opbrengst van de actie "Kans voor een Kind" bestemd voor Unicef-projecten op Madagascar, het eiland voor de zuidoostkust van Afrika. Rampzalige vernielingen langs de oostkust, door jaarlijkse orkanen en cyclonen, gaan vaak onopgemerkt aan de buitenwereld voorbij door de geïsoleerde ligging van het eiland. Het behoort tot de armste landen ter wereld. Veel kinderen op het eiland lijden aan een chronische ondervoeding.

Medicijnen zijn nauwelijks beschikbaar. Veel gezinnen besteden 80 tot 90% van hun inkomen aan voedsel, toch is in de steden 34% van de kinderen ondervoed en slechts 28% van alle kinderen is ingeënt tegen de gevaarlijkste ziekten. 60% van de kinderen sterft aan een ziekte die door inenting te voorkomen was.

Er dreigt een verdere stijging van de kindersterfte door de voedselschaarste als gevolg van de verslechterde economische situatie. Unicef heeft besloten om extra hulp te verlenen. O.a. wil Unicef de vaccinatie van jonge kinderen uitbreiden.

Vaccinatie-campagnes zullen worden uitgevoerd via de 1500 medische centra verspreid over het hele eiland. Unicef zorgt voor vaccins, injectie-naalden, opleiding van gezondheidswerkers, voorlichting en koelinstallaties...

Het is voor U een klein eindje lopen om de kinderen op de been te houden...

Vermeer - Johan de Wittstraat 6 - 154887

van Tilburg - Johan de Wittstraat 32 - 153674

Tams Sedijn geb. 1947 in
Zandvoort
neemt tagelsticht 12.

~~Heeft opleiding~~
werkt aan zwaart in de
Rmt meeghehe, sekler lij het
ontwerpen van de Rmt desossins
Zij heeft kussen ajuateller gevolgt
lij ARS en nu de volgt in
van kussen lij Bella Hendriksen
in Oegstgeest.

Daarlijk
Dit het ajuateller speelt si en
aan vanwege het teer in de rechte
bleven.

Daarom in het seker bezig zijn
met ajuateller als ook ik
ontbrekt hun kan doen.

UWU-22

